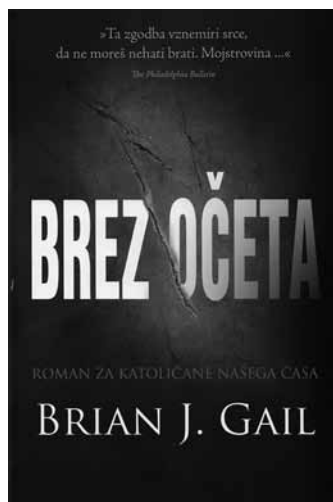

"In končno ... če bi bil duhovnik, ne bi hotel slišati, da če ne pridigam tega, kar poznam kot resnico, če župljanov ne vabim k nalogam pristne krščanske ljubezni, ljubezni, zaznamovane z darovanjem in ne s sebičnostjo – če tega ne delam, ker ne zaupam božjemu ljudstvu, ker me je strah, da se bodo moji župljani obrnili proti meni, ne bi hotel slišati, da bom v božjih očeh jaz odgovoren za njihove grehe ... Prijatelji moji, vsega tega ne bi hotel slišati. In gotovo tudi ne pridigati. Vendar sem to slišal, zato moram to pridigati. In ker sem pridigal, ste zdaj slišali tudi vi."

Danes vemo. Ne moremo več reči, da nam nihče ni

povedal. Da nas nihče ne opozarja in svari, spodbuja in vodi na pravo pot. Kristjani osemdesetih let prejšnjega stoletja so morda še lahko bili nevedni, mi tega izgovora nimamo več. Žal premalokrat slišimo govoriti o 'težkih' temah s 'prižnic', a živimo v času, kjer pred nami težko ostane kaj skrito. Razen, če želimo preslišati ali spregledati. Ker je tako lažje ...

Župljani župnije svete Marte v Filadelfiji, potomci irskih priseljencev, "dobrih, skromnih in marljivih ljudi, ki so s seboj prinesli vero, delovno moralo in globoko, neomajno priseljenško upanje v boljše življenje," so župljani kot smo vsi. Živijo družinsko življenje, hodijo v službe, vsakodnevno se srečujejo z novimi izzivi, dvomi, skušnjavami in trpljenjem. Skozi zgodbe treh družin in kaplana Johna nas avtor popelje v čas nedaleč nazaj, ko se je Cerkev soočala z novimi preizkušnjami in izzivi. Michael Burns in Joe Delgado, moža in očeta, sta sodobna Davida, ki se borita vsak proti svojemu Goljatu. Prvi je zaposlen v marketinškem podjetju, ki oglašuje kabelsko televizijo, katere programska shema vsebuje tudi filme z družinam neprijazno vsebino, kamor sodi med drugim mehka pornografija. Joe pa v okviru svojega dela v farmacevtskem podjetju odkrije zaupne dokumente, povezane z zgodovino kontracepcijskih sredstev in njihovimi stranskimi

učinki. Oba moža se soočata z moralnim precepom – kdo oz. kaj je pomembnejše, kako daleč slediti sebi in svojim občutkom, do kod sega moja odgovornost ... "Vedno se bo spraševala, kako je lahko človek, ki je trdil, da verjame to, kar trdi, odstopil od tega, za kar je vedel, da je edino pravilno."

Skozi življenje družine Kealey se srečamo s težkimi preizkušnjami, odločitvami, dvomi in nemočjo. Spolna zloraba s strani duhovnika, napadi migrene, zakonske težave, varanje, duševna motnja, obsedenost s hudičem ... so le nekatere izmed "vsakdanjih" tem, s katerimi se srečujejo družinski člani. In v vsem tem se tudi oni obračajo po pomoč na Cerkev oz. k njenim predstavnikom. "Zdaj pa so bili na bojišču, tako rekoč v prvih bojnih črtah Cerkve. Njihovo poslanstvo je bilo, da so klicali k svetosti ter spremljali posameznike in družine na slehernem koraku zemeljske poti ..." In takšno nalogo v župniji sv. Marte prevzame tudi John Sweeney, mlad, prijazen, prizemljen kaplan, ki se sprva trudi predvsem za to, da bi bil sprejet. Kljub vsemu mu srečevanje z župljani in njihovimi življenjskimi situacijami ne da miru in si želi najti odgovore. "Strašljivo je, da se te družine zanašajo na nas, da bodo dobile odgovore na vprašanja, ki jih v resnici niti ne razumemo." In tistih nekaj milostnih trenutkov v Rimu spremeni njegovo življenje – ponovno se odloči in postane duhovnik;

duhovnik s trdo besedo in pričevanjem resnice.

Takšnega naslova knjiga zagotovo ne nosi po nakučju. Zgovorno nakazuje pomembno prisotnost očeta – duhovnega očeta, očeta voditelja v podobi duhovnika ter družinskega očeta, ki je fizično prisoten ter močan v zgledih in krepostih. Avtor romana Brian J. Gail je mož in oče sedmih otrok, trenutno pedagog in pisec, nekdanji pa univerzitetni in polprofesionalni športnik, oglaševalec, višji vodilni delavec, podjetnik in izvršni direktor. Že na samem začetku nas opozori, da je knjiga leposlovno delo – in ne posnetek resničnih dogodkov. A prav domišljija je tista, ki nas ujame v svet izven našega ter nas uči resnic o sebi in človeštvu. In avtor nas vabi na podobno potovanje in odkrivanje nadaljevanja začetih zgodb tudi v knjigah *Motherless* (Brez matere) in *Childless* (Brez otrok).

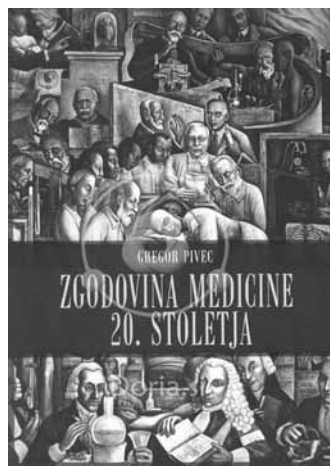
Roman sem prebirala z veseljem in zanimanjem, saj sta me pritegnila tako vsebina kot stil pisanja. Posamezne zgodbe so ločene s poglavji, a se tudi spretno prepletajo. Časovni preskoki so me včasih pustili zmedeno, a dodajajo knjigi svojo vrednost. Avtor bralcu namreč ne da vseh odgovorov, ki bi si jih želeli slišati; pusti, da vplete lastno domišljijo, izkušnje, razmišljanja in spoznanja, dvome in iskanja.

"Danes naš nebeški Gospod vam in meni zastavlja enako

vprašanje, ki ga je zastavil Petru pred skoraj dva tisoč leti. Sprašuje nas: Ali me boste tudi vi zapustili zaradi trdih besed?" Da bi le slišali več trdih besed. ... Želimo si trdih besed in potrebujemo jih. Ker le tako se bomo lahko odločili; le tako bomo vedeli, za kaj se borimo in zakaj bomo ostali.

Metka Jagodic

GREGOR PIVEC ZGODOVINA MEDICINE 20. STOLETJA

Leta 2011 je izšel drugi del knjige *Zgodovina medicine*, avtorja dr. Petra Borisova, z naslovom *Zgodovina medicine 20. stoletja*, ki jo je napisal dr. Gregor Pivec. In čeprav naj bi bil naslov sam dovolj zgovoren, je to daleč od tega, kajti v knjigi so na zelo izčrpen način predstavljene in opisane vse veje medicine, ki danes obstajajo, pri čemer si avtor ni dovolil, da bi izpustil ključne akterje posamezne stroke (npr. Zoro Janžekovič pri plastični kirurgiji). A poleg vsebine me je zanimalo tudi, kako bo dr. Pivcu sploh uspelo izvesti in predstaviti ta projekt. Dr. Gregor Pivec je namreč izsolani zdravnik, ki je specializiral iz splošne